

EGLUTE

1963

GRUODIS

Nr. 10

eglutė

vaikų laikraštėlis

TURINYS

	psl.
Gruodis — Janina Narūnė	3
Pasikalbėjime — Dédé Juozas	4
Kalėdų naktį — Jonas Minelga	5
Eglutė ir vieversėlis — J. Slėnys	6
Patarlės ir priežodžiai	8
Keturių sesutės	9
Žiema — Viktoras Šimaitis	10
Kalėdos Lietuvoje — J. Miškinis	12
Mano lėlytės — S. K.	14
Ar žinai... ..	15
Rimučio pažadas	16
Piktasis ponas Tuk-Tuk — Nijolė Jankutė	18
Linksmiau	21
Pupučio malda — Linutė	22
Legenda apie pasagą — paruošė Viktoras Jurkšaitis	23
Krosnies galvosūkis	24
Truputį pagalvok	25
Pasaulinė paroda	26
Mūsų kūryba	27
Galvosūkių atsakymai	28
1963 metų "Eglutė" turinys	29
Šventės ir vardinės — St. Yla ir A. Salys	32

GRUODIS
1963

LEIDŽIA

Lietuvių Kultūros Institutas

REDAGUOJA IR ADMINIS
TRUOJA Nekaltai Pradėtosios
Marijos Seserys

Prenumerata metams — \$4.00,
atskiras numeris 40 centų. Pini
gus, užsakymus, adresų pakeiti
mus ir raštus prašome siųsti ir
visais redakcijos ir administra
cijos reikalais kreiptis:

"EGLUTĖ",

Immaculate Conception Convent,
R. F. D. 2,
Putnam, Connecticut

ILIUSTRACIJOS

Eglė Muliolienė — psl. 1, 32.
Ses. M. Kristina — 3, 5, 9, 14
Ses. M. Eucharista — 4, 6, 8,
16-17, 22
V. Balukienė — 11
P. Osmolskis — 13, 19
V. Varaneckaitė-
Aleknavičienė — 20
Vl. Stančikaitė-Abraitienė — 31

EGLUTĖ — THE LITTLE FIR.
Magazine for children. Publish
ed monthly except July and
August, by the Lithuanian Cul
tural Institute. Office of Pub
lication, Immaculate Conception
Convent, R. F. D. 2, Putnam,
Connecticut. Subscription \$4.00
yearly. Single copy 40¢. Entered
as second class matter March
27, 1952, Putnam, Connecticut,
under the act of March 3, 1879.

IMMACULATA PRESS
Putnam, Connecticut

GRUODIS

Janina Narūnė

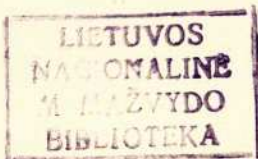
Šitie puslapiai parodys,
Koks įdomus mėnuo gruodis!
Rasit žaliąją eglutę
Su saldainiais, riešutais,
Ir Jėzulis, gimęs Kūtėj
Į vaikų širdis ateis.

“EGLUTĖ” NUOŠIRDŽIAI SVEIKINA SAVO SKAITYTOJUS IR BENDRADARBIUS SU ŠVENTĖMIS IR LINKI VISIEMS KŪDIKĖLIO PALAIMOS IR DŽIAUGSMO.

1963, GRUODIS

3

PASIKALBĖKIME

APIE PAKLUSNUMĄ

Dėdė Juozas

Visiems labai sunku klausyti kitų. Mums nesmagu daryti ką kitas liepia, ypač jei tas dalykas nemalonus.

Ar suaugę žmonės turi mažiau klausyti? Visai ne. Jūsų tėveliai turi klausyti darbe. Jie negali daryti ko nori. Jūsų vyresnieji broliai ir seserys taip pat turi klausyti kitų žmonių.

Jūs dar maži. Jums reikia iš kitų sužinoti, kas gera, kas bloga, kas gražu, ir kas biau ru, kas leistina, kas nepadoru, kas sveika, kas kenksminga.

Kai bėgiojate po mišką, matot įvairių augalų ir krūmų. Kokios viliojančios raudonos uogos! Samanose įvairūs margaspalviai grybai! Taip norisi paragaut, bet jums paaiškino, kad yra nuodingų grybų ir uogų. Sužinojot, kad paprastai nuodingi grybai ar uogos daug gražesni už geruosius.

Jūsų tėveliai ir mokytojai nori, kad jūs užaugtumėt su sveiku kūnu ir sveika siela. Jie gyvenimą gerai pažįsta ir gali jus pamokyt. Kartais sunku suprasti jų pamokymus. Vistiek reikia jiems tikėt. Norėdami viską išmėginti, galite save sužaloti. Kartais gal padarysit labai didelių klaidų.

Jei sakytum: "Nėra nuodingų uogų ir grybų. Aš valgysiu ką noriu," sunkiai susirgtum. Tada visi žmonės į jus pažiūrėtų ir žinotų kas atsitiko. Jei numirtumėt, dar blogiau būtų. Jei maži būdami, neišmoksit kaip būti geri, užaugę turėsit kentėti. Blogi įpročiai ir jums ir kitiems padarys daug skausmo.

Lenk medį kol jaunas, — sako lietuvių patarlė.

KALĖDŲ NAKTĮ

Jonas Minelga

**Trauk dangaus lopšinę,
O klajūne vėjau!
Laimink mūs tėvynę
Gimęs, Atpirkėjau!**

**Neužgesk, Žvaigždele,
Virš laukų sužibus,
Vesk — parodyk kelią
Į tėvų sodybas!**

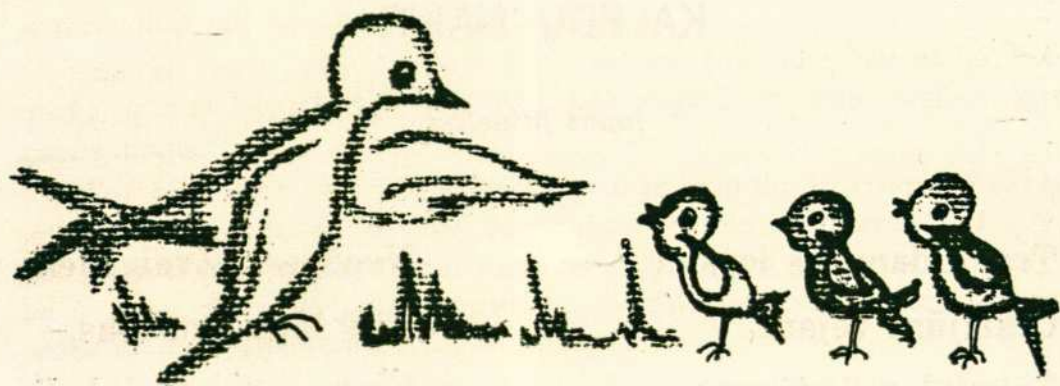
**Mos šakom berželiai
Sidabru dažyti.
Ten palinks mūs keliai
Prieš Tave, Mažyti!**

EGLUTĖ ir VIEVERSĖLIS

J. Slėnys

Šaltas rudens vėjas siautė miško medžiuose, drumsdamas miško ramybę. Piktai juokdamasis, jis užė tarp medžių šakų ir vaikė sudžiūvusius lapus. Savo kaukimu jis išbudino miegančius paukštelių, kurie drebėjo nuo šalčio skylėtuose lizduose. „Jau laikas,” jie nutarė. „Tikrai laikas.”

Tą rytą visi susitarė, sugiedojo paskutinę atsisveikinimo giesmę. Apžiūrėjo gimtuosius lizdelius ir pradėjo rikiotis. Reikia skristi į šiltus kraštus.

Generolas Sakalas, rimtai nusiteikęs, visus statė į eiles. „Lygiuot!” kad užriko, ir šiurum-burum jau lygiomis eilėmis stovi pasiruošę paukščiai. Pamažu jie pakilo į orą, apsuko didelį ratą aplink mylimąjį mišką ir nukreipė snapakus pietų link.

Visi išlėkė, tik vienas mažas vieversėlis veltui plasnojo silpnais sparneliais. Jis neįstengė pakilti nuo žemės, o su-

lūžęs sparnas nebūtų galėjęs jo išlaikyti ore. Vieversėlis liūdnai pažiūrėjo į nykstančius paukščių taškus aukštai, aukštai tarp debesų. Jis pajudino skaudantį sparnelį ir galvojo: "Ką man dabar daryti? Kur prisiglausti?" Besidairydamas, jis pastebėjo gražią, žalią eglutę.

— Eglute, ar tu mane priglaustum tarp savo šakų? Mano sparnas sulūžęs ir aš negaliu su kitais skristi į šiltus kraštus. Aš tik pabūsiu kelias dienas iki kol pagysiu. Prašau...

— Gerai, gerai, vieversėli. Šaltas rudens vėjas man liepė numesti spyglius, kaip visi kiti medžiai, bet aš jo neklausysiu. Pasiliksiu spyglius, kad galėčiau tave sušildyti. Kai pagysi, tada juos numesiu.

Vieversėlis apsidžiaugė, padėkojo ir tarp tamsių eglės šakų ramiai užmigo.

Praėjo viena savaitė, kita, o vieversėlio sparnas negijo. Šiaurys vėjas, seniai pakeitęs rudeninį pusbrolių, dar pikčiau grumėję eglutei, kad numestų spyglius. Bet ji tvirtai laikėsi. Pirmosios baltos snaigės pabučiavo jos viršūnę kuždėdamos:

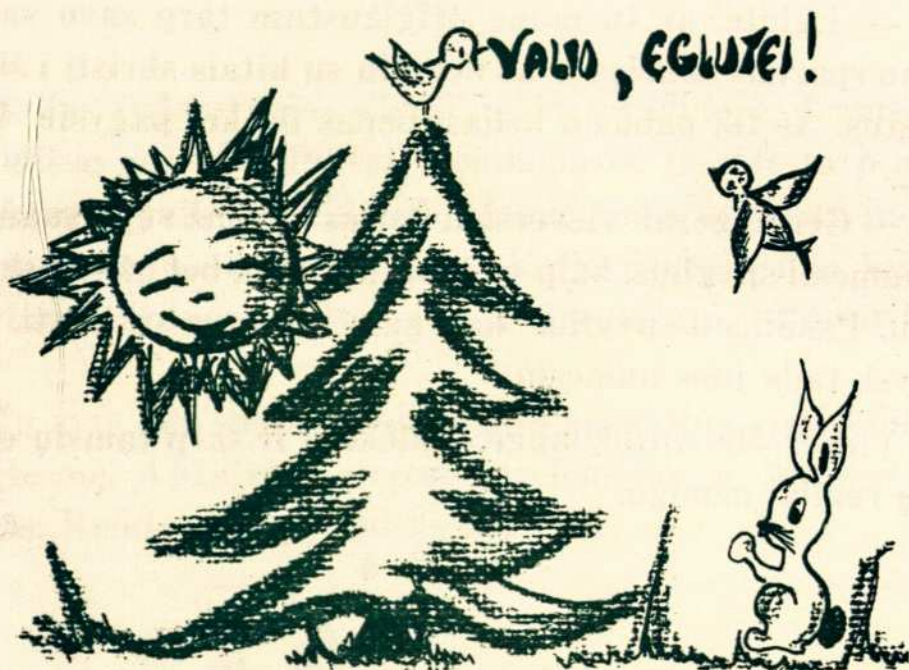
— Nebijok! Mes tave apdengsim, kad vėjas nematytų, jog tu dar žalia. Mes padėsime mažąjį vieversėlį išsaugoti.

Vėjas vistiek draskė eglutės šakas, bandydamas spyglius atimti, o eglutė vis saugojo sužeistą vieversėlį. Žiema gilėjo. Paukštelis dar negalėjo niekur skristi.

Vieną skaistų rytą, eglutė linksmam pakuždėjo vieversėliui:

— Išlaikėm! Aš jaučiu pirmuosius pavasario spindulius. Viskas bus gerai!

Kai grįžtančių paukščių klegėjimas ėmė maišytis su išdykusiais, šokinėjančiais pavasario spinduliais, juos pasitiko eglutė ir viversėlis. Kaip nustebo paukščiai, pamatę žalią eglutę ir laimingą viversėlį linksmi bečiulbanti jos viršūnėje.

Nuo to laiko visos eglutės žiemą nenumesdavo spyglių, kad galėtų pasitarnauti paukšteliams, likusiems žiemavoti miške.

PATARLĖS IR PRIEŽODŽIAI

Daug lengviau laiku į balių ateiti, negu iš jo išeiti.
 Kosėk nekosek, bet vėdarų negausi.
 Liežuvis žmogų pakaria, liežuvis ir paleidžia.
 Ant vieno turtingo — šimtas elgetų.
 Badas ir geležį laužo.
 Vyža batus pergyvena.

Kuo skiriasi keturios sesutės?

Ar galite jas suvienodinti...

ŽIEMA

Viktoras Šimaitis
(Iš įscenizacijos "Metų laikai")

Aš esu Karalaitė Žiema —
Senio Šalčio duktė mylima.
Balto sniego laukuos,
Plyno ledo kalnuos,
Kvapą gniaužiančio speigo galybėj,
Begalinių padangių ramybėj
Apsnigta žvaigždėmis
Rymo mano pilis.
Į čionai atėjau paviėšėti,
Jus rogutėmis pavažinėti.
Nustebau nemielai sutikta —
Mane įtarėt esant pikta!
Netiesa! Aš gera!
Ir širdis — neklastinga! Tyra!
Tik dėja! Tartum ledas šalta!
Jūs, vaikučiai, manęs nebijokit.
Apsivilkę lauke pabėgiokit.
Besmegenį kieme nulipdykit.
Sniego gniužtėmis pasisvaidykit.
Tik sušilę nevalgykit sniego
Ir į pusnį negulkite miego!
O jei kartais išnybsiu į nosį,
Tai jau laikas namo — sužinosi!

*Jei nebūtų manęs,
Kas nupieštų gėles ledines?
Kas žemelę baltai padabintų?
Kas šarmos žvaigždeles pakabintų?
Kas pasnigtų rogužių kelelį?
Kas atvežtų Kalėdų Senelį?!
Paviešėjusi vėl išeinu
Į tą šalį ant ledo kalnų,
Kur alpinančio speigo galybė,
Begalinių padangių ramybė
Apsnigta žvaigždėmis
Rymo mano pilis.*

KALĖDOS LIETUVOJE

J. Miškinis

Kalėdos — džiaugsmo šventė. Jos malonios suaugusiems, dar labiau džiaugsmingos jauniems ir mažiesiems vaikams. Kalėdų šventė, tai Kristaus gimimo, žmogaus dvasinio atgimimo, visų susivienijimo šventė. Be to, Kalėdos turi gražių apeigų, senų lietuviškų tradicijų ir daug įvairių papročių.

KŪČIOS

Seniau Lietuvoje didžiausias judėjimas Kūčių dieną: sauskimšai prigrūsti traukiniai, autobusai, o keliais žvangėdavo rogių skambučiai. Visi skubėdavo pasiekti gimtąją pastogę, kad joje drauge su kitais valgytų Kūčias. Šeimininkė visą dieną neišėdavo iš virtuvės, kad tik daugiau skanių valgių pagaminti.

Kai vakare pasirodydavo danguje šviesi mirganti žvaigždutė, kuri lyg simbolizuojanti Betliejaus žvaigždę, tada visa šeima: dideli ir maži sėda prie įvairiais valgiais apkrauto stalo. Stalas užtiestas balta staltiese ir po ja padėta šieno kuokštė. Pirmiausiai šeimos galva — tėvas žengnojasi ir visi atsistoję sukalba trumpą maldele, po to laužo ir dalinasi Dievo duona — plotkele. Šis bendras kąsnis visus šeimos narius lyg sujungia neišskiriamai. Laužydami plotkelę ir ja dalindamiesi sveikina vienas kitą, linkėdami džiaugsmo, laimės ir sveikatos.

Taigi Kūčių vakaras — šventės vakaras. Niekas šio vakaro ramybės nesistengia sudrumsti. Vaikučiai būna geri ir paklusnūs tėveliams.

Kūčios — neišsemiamo džiaugsmo šaltinis, teikia stiprybės ir reikalauja nemažai rūpestingumo, ypač iš vaikučių, kad jie gerai mokytųsi, suaugę būtų geri lietuviai, brangintų ir mylėtų savo tėvų gimtąją kalbą.

Lietuvio mintys Kūčioje jungiasi su dangumi, žeme, gyvuliais, paukščiais ir net visų gyvenimu. Pranašauja ateitį žvaigždžių mirgėjimas, vėjo užšėsys, varpų skambėjimas, snaigių lakstymas, geras nusiteikimas ir t. t. Po Kūčių vakarienės dideli ir maži laukia dvyliktos valandos nakties, buria, šnekasi su paslapčių pasauliu, stengiasi atskleisti ateities uždangą, suranda savo likimą. Senesnieji vaikams pasakoja įvairiausių būtų ir nebūtų dalykų apie kerėjimus, raganas, karalaičius, karalaites... Dažnai bailiesiems vaikams įvairiai baimės.

Prisimenu, kai mano tėviškėj Kūčių naktį mūsų piemenukas, prisiklausęs senelio panašių pasakojimų, vėlai naktį išgąsdino visą šeimą. Sukėlė ant kojų iš gilaus miego didžius, mažus, kad namuose esą vagys, kraustą namus... Žinoma, sujudo visas namas, bet nepavyko surasti nė gyvos dvasios. Visas triukšmas buvo sukeltas iš pašamonės — piemenuko sapno.

EGLUTĖ

Kalėdoms žmonės pasirūpindavo kuo gražesnę, kuplesnę eglutę, puošdavo ją įvairiaspalviais popierėliais, žaisleliais, šakutes apkarstydavo saldainiais, žvakutėmis. Kalėdų eglutę Lietuvoj galima buvo rasti samanotoj kaimo pirkioj, miestiečio bute, mokyklų salėse ir kitur. Vakare uždegtos žvakutės teikia gražų malonų vaizdą. Siela tarsi atsiskiria iš to paprasto kasdieninio gyvenimo, paskęsta gamtoje, vaikų juoke, džiaugsme. Šviečianti eglutė lyg susijungia su žalia Lietuvos gamta, mišku, atslugsta dienos vargai, rūpesčiai, širdies sielvartai, skausmai. Tėvai su savo jaunučiu atžalynu pasijunta lyg kitame gyvenime, naujame pasaulyje.

Lietuvoj eglutės puošimas rišasi su gražiomis apeigomis, žaidimais, dainomis, išskilmėmis ir gan glaudžiai susijusi su pramogomis vaikams duodamomis dovanėlėmis, o vakare teikia daug malonumo mažiesiems. Gražiai padoriai pasilinksinti, pažaisti, pasidžiaugti eglutės papuošalais, o vėliau nurašyti gardžius (skanius) saldumynus taip pat yra didelis malonumas.

BETLIEJUS

Lietuvoj prie namų ar krautuvių languose Betliejaus tvartelio neruošdavo. Betliejaus tvartelis, kur sustatomi atvaizdai asmenų, kurie matė Kristaus gimimą, atsirado 13 amžiuje. Šv. Pranciškus, kuris karštai mylėjo neturtingą Kristų norėjo kitiems jį parodyti vaizdingu būdu. Iš Italijos šis paprotys pateko į kitus kraštus, o taip pat ir į Lietuvą. Lietuvoj Betliejaus tvartelį puošdavo tik bažnyčiose.

"EGLUTĖ"

NUOŠIRDŽIAI DĖKOJA SAVO MIELIEMS RĖMĖJAMS
CHICAGOJE, KURIE FINANSAVO ŠIO NUMERIO IŠ-
LEIDIMĄ.

MANO LĒLYTĒS

S. K.

Aš esu maža mergytė,
Mano vardas Lilė.
Aš žaidžiu dar su lėlytėm,
Ir jos mane myli.

Aš prižiūriu jas kasdieną,
Nuprausiu, šukuoju.
Drabužėlius išvalau,
Batelius vaškuoju.

Džiaugias, šypsosi lėlytės,
Nes aš joms gera mamytė.
Viską klauso ką sakau
Ir į kampą nestatau.

AR ŽINAI...

Kas atneša Kalėdų dovanas?

Kalėdų dovanos kažkaip atsiranda po mūsų eglutėmis. Kas jas atneša? Tai paslaptis. Trys Karaliai atnešė pirmas Kalėdų dovanas, ir dingo. Dabar kiekvienas kraštas turi savo pasakas iš kur atsiranda Kalėdinės dovanos.

Ispanijoje sakoma, kad Trys Karaliai atneša dovanas sausio 6 d. Ispaniukai padeda savo batus ant langinių ir į juos įdeda šieno kupranugariams. Iš ryto jie randa dovanų batuose, o šieno — nebėra.

Italijos vaikams “La Befana” atneša dovanas. Ji prarija blogus vaikus, gerus apdovanoja. Pasakojama, kad Befana buvo moteris pas kurią Trys Karaliai prašėsi nakvynės. Ji atsakė, kad ji buvo labai užimta ir liepė jiems ateiti vėliau. Karaliai niekad negrįžo, ir užtat Befana kasmet jų laukia per Tris Karalius.

Prancūzijoje vaikai mano, kad Kalėdų Tėvelis atneš dovanas iš dangaus, jeigu jie bus geri. Jei ne, gaus muštį nuo Tėvelio Mušiko.

Meksikoje dovanos iškrenta iš didelio molinio paukščio ar gyvulio. Jis vadinasi pinata. Pinatą pakabina tarpdury arba ant medžio šakos, ir vienas vaikas su užrištom akim ją sudaužo. Visi bėga prisirinkti sau dovanų.

Danijoje nykštukas, kuris gyvena palėpėj arba tvarte, atneša vaikams dovanas.

Rusijoje Senis Šaltis su “Snieguole” atveža dovanas.

Olandijoje Šv. Mikalojus joja ant balto žirgo, o jo tarnas Juodasis Petras, juodai apsirengęs, neša dovanas.

Atspėkite, kaip Amerikoje po eglute atsiranda Kalėdų dovanos?

Rimučio pažadas

Rimutis tik vieno dalyko norėjo Kalėdoms – gražių, naujų rogučių. Kiekvieną dieną po pamokų jis bėgdavo į bažnyčią prašyti tokių rogučių, kokias žurnale buvo matęs.

Dienos bėgo, ir Kalėdos vis artėjo. Namuose Rimutis išieškojo visus kampus, manydamas, kad pamatys didelę, labai didelę dėžę arba pakietą, kur tilptų rogutės. Bet vis nieko nerado.

Kai prasidėjo Kalėdų atostogos, Rimutis net du kartus per dieną bėgdavo į bažnyčią. Atsiklaupęs jis prašydavo:

– Dievuli, prašau man duoti rogutės Kalėdoms,

Kūčių vakarą Rimutis dar kartą suspėjo nubėgti pas Dievulį. Prakartėlė jau buvo pastatyta ir ėdžiose gulėjo Kūdikėlis. Rimutis priėjo labai arti ir meldėsi:

– Kūdikėli, jei aš gausiu rogutės Kalėdoms, aš tikrai Tave pavėžysiu. Prižadu.

Kalėdų rytą Rimutis pats pirmutinis nudūmė prie eglutės. Ir buvo! Buvo didelis, labai didelis pakietas su užrašu:

RIMUČIUI NUO KŪDIKĖLIO.

Jei tą dieną, po pietų, būtumėt pažiūrėję pro langą, būtumėt pamatę keistą dalyką – Rimutį traukiant naujas rogutės, o ant jų Kūdikėlį iš bažnyčios ėdžių.

PIKTASIS PONAS TUK-TUK

Nijolė Jankutė

Mildutės tėveliai patiesė languotą skarą ant žolės ir susėdę skaitė laikraščius, o Mildutė su Žebriuku lakstė po pievą, gėles kvėpino ir gaudėsi aplink medžius.

— Kokie puikūs tie medžiai, ir kaip smagu būtų po jų šakas pasikarstyti! — galvojo katinukas.

Kaip galvojo, taip ir padarė. Liuokt užsoko ant medžio kamieno ir kibur-vibur, aštriais nagais kabindamasis, užsiriti ant šakos. Ak, koks čia buvo vaizdo puikumėlis! Žebriukas net apsilaižė sužavėtas. O jo balta, žemyn nukarusi, uodegėlė siūbavo kaip laikrodžio švytuoklė — vikst-vikst, vikst-vikst. Apačioj žiedais margavo pieva, ir Mildutė ten gėles skynė. Tokia mažytė, tolima... O virš katinuko galvos, tartum milžino skėtis, skliautėsi medis.

— Ša-ša-ša, — šnarėjo žali jo lapai, gerkim spindulius, gerkim spindulius!

— Lingu-lingu, — lingavo šakos, — aukim, stiprėkim! Aukim, stiprėkim!

Žebriukas tik klausėsi, tik dairėsi, tik grožėjosi. Iš pirmo žvilgsnio jam miškas taip patiko, kad būtų tuoj pat nusprendęs į miestą nebegrįžti, jei ne Mildutė.

Ką ji veiks viena be manęs? — galvojo kačiukas, — su kuo žais, bėginės? ką glostys? ką pienu lakins? Ne, negaliu vargšelės palikti... Kas ją globos ir prižiūrės, kai Tėtė išvažiuos į darbą, o Mamytė pietus virs?

Ir Žebriukas atsiduso patenkintas.

Taip katinukui begalvojant, staiga pasigirdo tuk-tuk-tuk. Jis pastatė ausis. Kas ten tukseno? Kas plaktuku kalė?

Tuk-tuk-tuk, skambėjo, vis garsiau, ir ant Žebriuko galvos pasipylė šipulių lietus. Žebriukas jautėsi labai užgautas: kas drįso jam iš pasalų ant galvos šiukšles mesti?

Staiga tik sušlamėjo, sutukseno visai arti, ir kačiukas išvydo keistą sutvėrimą. Jis tupėjo ant medžio kamieno, isikibęs tvirtais nagais ir atsirėmęs uodega. Atrodė lyg paukštis, bet daug puošnesnis už žvirblį Akiplėšą. Jo švar-
kas buvo toks margas, net akys raibo bežiūrint, ir ant pa-
kaušio jis dėvėjo raudoną kepuraitę. Savo ilgu snapu lyg
kalto šis puošėiva čia kalė, čia grėžė, čia trupino storą žie-
vę, tartum visą medį norėdamas nulaužti.

— Ohoho! Su tokiu nėr ko peštis! — pagalvojo sau
tyliai Žebriukas ir, nežiūrint katiniško išdidumo, nutarė
pirmas šį poną užkalbinti.

— Labą dieną, tamsta. Koks jūsų vardas?

Keistasis paukštis žvilgterėjo į jį mažytėmis piktomis
akimis ir sutarškėjo:

— Nežinai, kad aš genys Tuk-Tuk?

— Atsiprašau, man dar niekada neteko jūsų sutikti! —
nusigandęs miauktelėjo Žebriukas.

— Nėr čia ko atsiprašinėti! Tylėk ir netrukdyk. Ma-
tai, kad dar nepavalgiau, — burbtelėjo genys ir vėl ėmė
kalti.

— Tai jūs medį valgote?! — nusistebėjo neiškentęs
smalsus kačiukas.

— Kad kvailas, tai kvailas! — piktai atsiliepė genys,
— vabalus, ne medį.

— Bet aš nematau jokių vabalų, pone Tuk-Tuk.

— Ir aš nematau. Bet užtat girdžiu, — išdidžiai paaiš-
kino tas, — oho, kaip čia kirvarpos krebžda! Visas lizdas,
vyruti!

Ir Tuk-Tuk įniko medį skaldyte skaldyti, net Žebriu-
kui pagaugai per nugarą nubėgo. Tai bent snapelis!

Staiga genys atskėlė dar vieną žievės gabalą, ir Žeb-
riukas medienoje pamatė visą raizginį siaurų takelių. Vie-
nais jų bėginėjo juodi vabaliukai, kituose gulėjo balsvos
kirmelytės.

— Aha! — patenkintas atsikvėpė Tuk-Tuk.

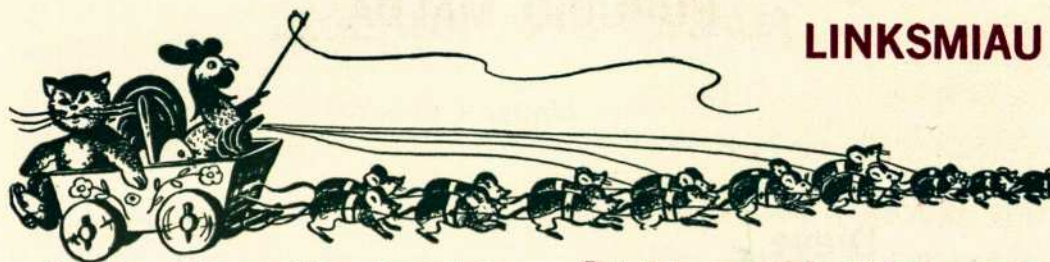
Iš jo snapo kyštelėjo ilgas siauras liežuvis, tartum virvelė, ir ėmė takelius šluoti. Žebriukui bežiūrint, nei vabalų, nei kirmelių neliko.

— Vaje, kas per liežuvis! — kviatkelėjo nustebintas kačiukas.

Šie Philadelphijos šeštadieninės mokyklos vaikai rinko aukas "Eglutei": Vytautas Volertas, Danutė Stankutė, Aušra Kananavičiūtė, Danutė Bakaitė, Algis Maciūnas, Kazys Ramanauskas, Danutė Vaškelytė, Rimas Melnikas, Raimundas Juzaitis, Vytautas Maciūnas, Virgus Volertas, Rasa Ardytė, Mindaugas Klausa, Aldona Šalčiūnaitė, Zita Štarkaitė, Ona Valašinė, Darius Ostrauskas, Renata Baraitė.

Viso surinkta \$75.46. Visiems, visiems "Eglutė" nuoširdžiai dėkoja,

Žiemos metu susitiko du ūkininkai ant siauro kelio.

— Jei tu nesuksi į šalį ir nepraleisi manęs, — pasakė pirmasis, — aš padarysiu tą patį, ką padariau anam, kuris man nenusileido.

Nenorėdamas turėti kokių nema-lonumų, antrasis ūkininkas išsuko į gilią pusnį ir praleido pirmąjį, bet paklausė:

— O ką tu padarei anam, kaimyne?

— Tą patį, ką ir tu dabar man, — pasitraukiau į šoną...

Koki gerą darbėlį padarei šian-dien? — paklausė ponis jauną skau-tuką.

— Bonkoje buvo likę tik vienas šaukštukas ricinos ir aš jį atidaviau savo sesutei.

Ūkininkas miesčioniukui vasaro-tojui:

— Kodėl tu trypi mano bulvių lauką?

— Aš mėgstu bulvių košę.

— Ką tu darai su tuo mažu vaiku?

— Mokau jį vaikščioti.

— Ar nemanai, kad tai nereika-lingas ir bergždžias darbas? Ameri-koje niekas nevaikšto!

Mokytoja: Pasakyk, Jonuk, kiek sumokėtų tavo tėvas, jei jis būtų skolingas kepėjui du dolerius, mėsi-ninkui penkiolika, pienininkui sep-tynis, už daržoves...

Jonukas: Nieko, nieko, ponis mo-kytoja. Mes pakeistume gyvenamą vietą.

— Ar tu nutiksi? — atsisuko piktas genys, — pietų me-tu aš nemėgstu, kad man kas trukdytų. O liežuvį turiu to-kį, kokio man reikia.

Čia ponas Tuk-Tuk pasipurtė ir taip dzuobtelėjo sna-pu į Žebriuko pusę, kad tas persigandęs nusirito nuo šakos.

— Tai pikčiurna! Aš mandagiai, gražiai... o jis? — bambėjo kačiukas, laižydamas iš baimės papurusią uodegą.

— Jei tik tokie ponai čia gyvena — tas miškas nei su-rūgusio pieno nevertas!

— * —

Čia duota pasakėlė yra ištrauka iš Nijolės Jankutės įdomios knygos **Žeb-riuko nuotykių miške**. Iliustracijos V. Varaneckaitės-Aleknavičienės. Užsa-kymus siųsti: B. Vindašius, 6443 So. Washtenaw Ave., Chicago 29, Ill.

PUPUČIO MALDA

Linutė

Dieve,
Aš tik labai mažiukas peliukas
Ir toks bailus.
Visados nuo ko nors bėgu.
Visados kas nors nori mane pagaut.
Bet ir aš noriu būdėt
Prie prakartėlės
Su kitais.
Aš Tavęs nebijau.
Kalėdų naktį
Pažiūrėk
Į kamputį tarp šiaudų.
Aš ten būsiu.
Amen.

LEGENDA APIE PASAGĄ

Paruošė Viktoras Jurkšaitis

Anais laikais, kada mūsų Viešpats dar ant žemės vaikščiojo, apie Jį rinkdavosi minios žmonių, Jo švento žodžio išgirsti. Jis žmones labai mylėjo ir į juos kalbėdavo lauke, po atviru dangumi. Juos mokė per palyginimus ir pavyzdžius, kaip reikia elgtis ir artimą mylėti, o vieta, kur Jis kalbėdavo, tuojau pasidarydavo šventove.

Vieną dieną Viešpats su savo mokiniiais keliavo į miestą. Beeinant pamatė ant kelio numestą pasagą ir prašė šventą Petrą, kad jis nuo žemės pakeltų. Šventas Petras kažkuo užsiėmęs, eidamas svajojo: jam nepaprastai patikdavo galvoti apie pasaulį, jo tvarką ir panašius dalykus. Šitas radinys — perlūžusi pasaga — šventam Petruui atrodė permenkas daiktas net ir pasilenkti. Kas kita, jei ten būtų karūna ar valdovo žvaigždė! Šventas Petras pasisuko į kitą pusę ir nudavė, kad nieko negirdi.

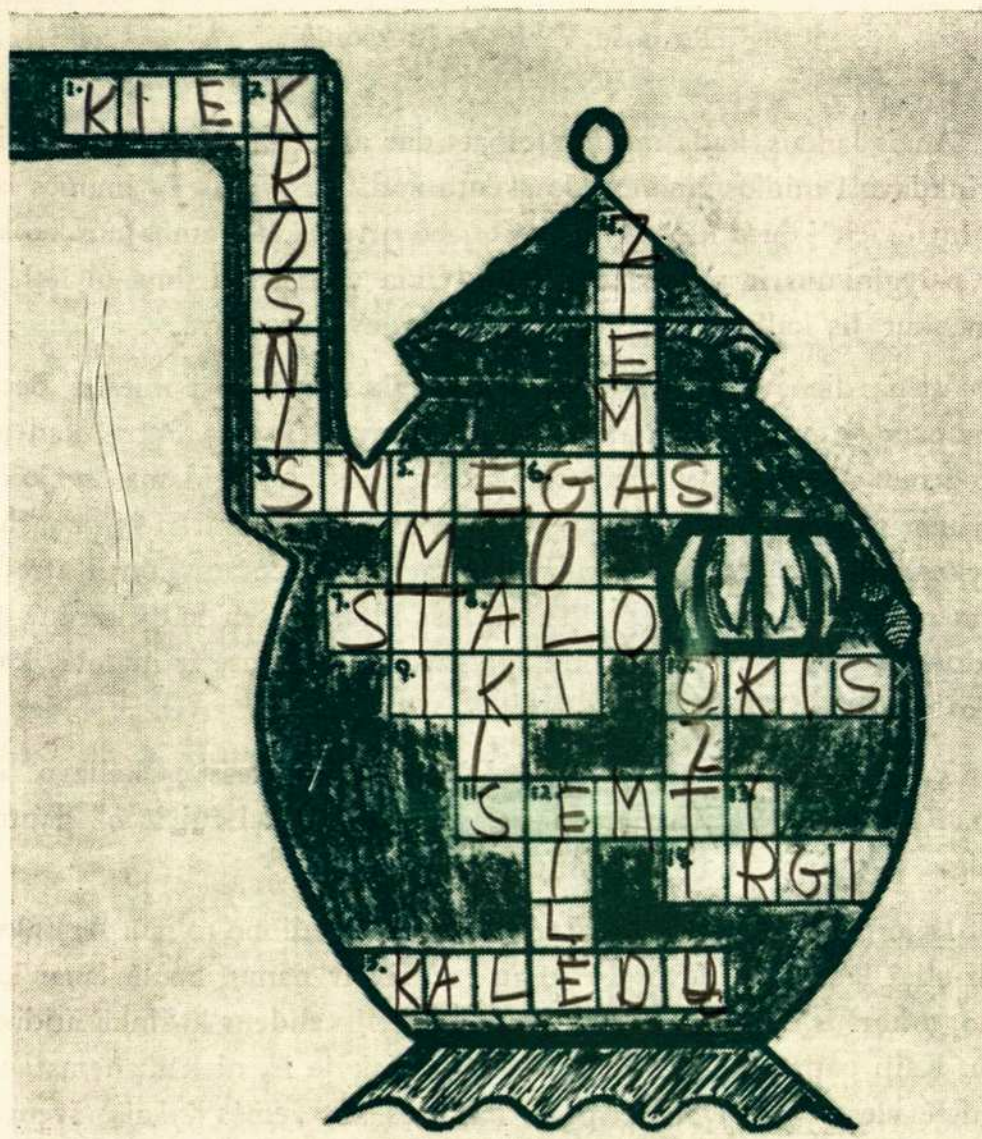
Tada Viešpats pats pasagą pakėlė ir nieko nesakęs keliavo toliau. Pasiekęs miestą, tuojau tą pasagą pardavė kalviui ir už gautus pinigus nusipirko kuo gražiausių vyšnių.

Išėjo iš miesto per kitus vartus ir vėl tęsė kelionę toliau. Aplinkui didžiuliai laukai ir pievos be jokių medžių ir namų. Saulė labai kepino, o karštis didžiausias ir, rodos, už lašelį vandens kažinką atiduotum. Kaip paprastai, Viešpats ėjo visų priekyje ir, niekam nematant, numetė vieną vyšnią ant žemės. Pamatęs ant žemės vyšnią, šventas Petras staiga pasilenkė prie jos, lyg būtų auksinį obuolį radęs. Pakėlė ją ir kuo gardžiausiai suvalgė. Tada Viešpats kitą vyšnią numetė ant žemės ir šventas Petras vėl kuo skubiausiai lenkėsi prie tos uogelės. Ir taip dėl tų vyšnių turėjo jis daug, daug kartų pasilenkti. Kai vyšnios pasibaigė, tada Viešpats linksmai tarė Petruui:

— Jeigu tu būtum laiku pasilenkti nepatingėjęs, dabar tas vyšnis kuo patogiausiai valgyti būtum galėjęs.

Kas į menkus dalykus mažai dėmesio kreipia,
Paskui dėl tų daiktų jam labai daug dirbti reikia.

KROSNIES GALVOSŪKIS

Skersai:

1. ...tau metų?
3. Dalykas, kuris atsiranda žiemą.
7. Visi susėda už Kūčių
9. Jau nedaug laiko Kalėdų.
10. Ūkininko darbovietė.
11. Kam naudojame šaukštą?
14. Taip pat.
15. Mes puošiame eglutę.

Žemyn:

2. Kas šildo namus?
4. Žodis priešingas vasarai.
5. Žodis priešingas žodžiui duoti.
6. Jis nestovi, nesėdi, bet
8. Matymo organas.
10. Vėjas ėmė
12. Sustatytų daiktų linija.
13. Jungtukas.

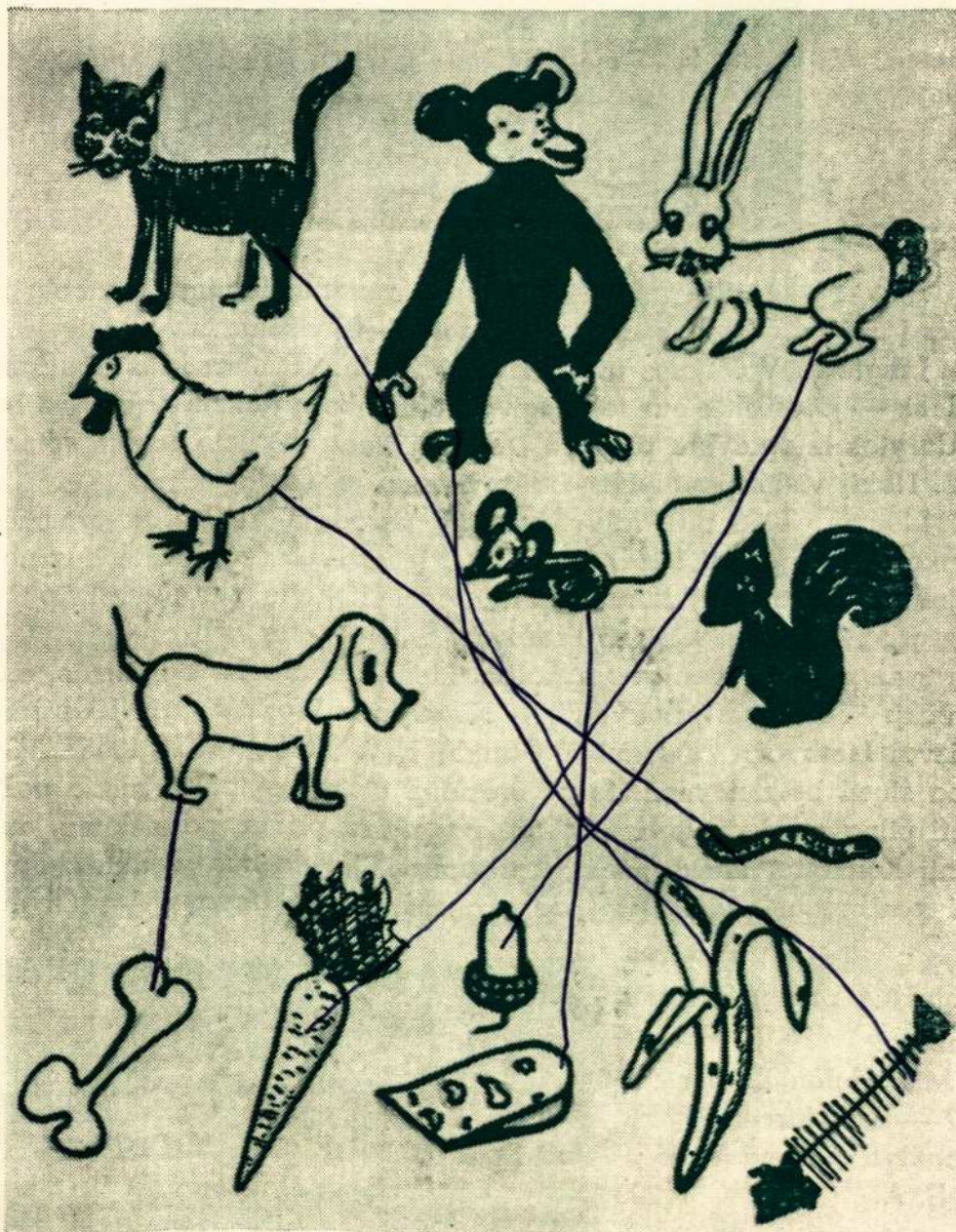
(Atsakymai psl. 28)

TRUPUTĮ PAGALVOK

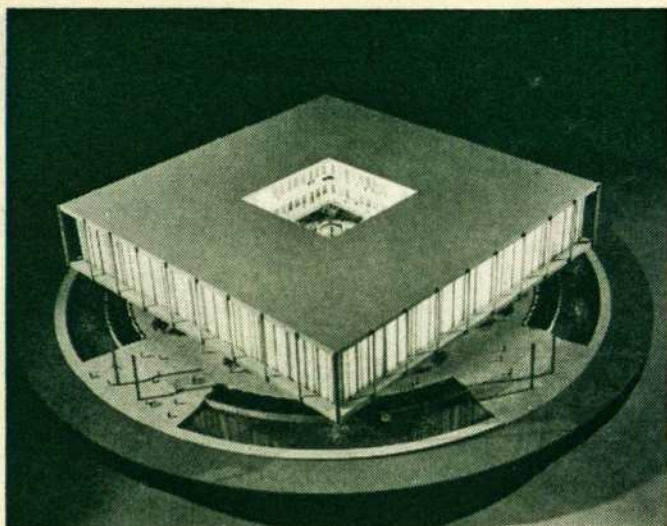

Sujunkite šituos gyvulius su jų maistu.

(Atsakymai psl. 28)

PASAULINĖ PARODA

New Yorke 1964 m. bus pasaulinė paroda. Milijonai žmonių atvyks į šią parodą. Bus daug ko pamatyti iš visokiausių kraštų.

Jungtinės Valstybės turės savo paviljoną. Šis pastatas bus labai didelis — jo aukštis bus toks pat, kaip aštuonių aukštų namo. Jis bus padarytas iš spalvotų plastiko gabalų. Dieną jei įleis saulės spindulius. Naktį visas paviljonas žibės vidaus šviesomis.

Lietuviai taip pat dalyvaus šioje parodoje. Ta proga prasidėjo konkursas sugalvoti ženkliuką. Šitas lietuviškas ženkliukas bus naudojamas ant daiktų, kuriuos pardavinės lietuvių skyriuje. Taip pat bus galima jį užsisegti ant drabužių. Šūkis turėtų būti anglų ir lietuvių kalbomis, ar vien anglų kalba. Lietuvių Parodos Komitetas siūlo šį šūkį: "For Free Lithuania" — New York World's Fair 1964/1965. Laisvai Lietuvai — Pasaulinė Paroda New Yorke (1964/1965)... Galima siųsti betkiek modelių ar brėžinių, tik antrojo pusėje reikia pažymėti pilną vardą ir antrašę. Taip pat reikia pridėti pareiškimą, duodantį Komitetui laisvę ženkliuką gaminti, jei jis bus išrinktas. Parodai pasibaigus, laimėtojai bus pranešta raštu. Dovana — 100 dol.

Projektus prašome siųsti:

Emblem

% Mrs. Helen Kulber

317 — 84th Street

Brooklyn 9, New York

U. S. A.

11209

Iki 1963 m. gruodžio 10 d.

imtinei.

MŪSŲ KŪRYBA

GRAŽIAUSIAS MIESTAS PASAULYJE

Nemačiau nei Vilniaus, nei Vilnelės, nei Nerio, o apie Vilnių žinau daugiau negu apie kitą pasaulio miestą. Žinau Vilniaus įkūrimo legendą, skaičiau Pauliaus Jurkaus pasakas ir legendas, apie Vilnių skaičiau istorijos ir geografijos vadovėliuose. Mačiau daugybę paveikslų Tado J. Vizgirdos "Vilnius the Capital of Lithuania", ir dr. A. Šapokos "Lithuania Through the Ages". Ir aš manau, kad gražesnio miesto už Vilnių nėra.

Svajoju nuvykti į Vilnių. Pirmiausia bėgčiau aplankyti tris svarbiausias vietas: Gedimino pilies kalną, Aušros Vartų stebuklingąjį paveikslą ir Šv. Kazimiero karstą.

Užkopus ant Gedimino kalno viršūnės, aš žiūrėčiau į savo mylimąjį miestą. Būdama ten, aš prisiminčiau gražią ir garbingą Lietuvos praeitį. Iš čia skubėčiau prie Aušros Vartų Marijos. Prašyčiau, kad ji globotų Lietuvą ir gintų nuo priešų ir kad Marija mano maldų išklaustų, prie stebuklingo paveikslo padėčiau iš aukso nulietą mažą geležinį vilką. O paskui lankyčiau Lietuvos karalaičio Šv. Kazimiero karstą. Čia vėl pasimelsčiau ir padėčiau gražių gėlių puokštę.

Vakare aš eičiau prie sraunios Vilnelės. Ilgai prie Vilnelės klausyčiau lakštingalų suokimo, o paskui gal visą savaitę lankyčiau Vilniaus bažnyčias. Iš paveikslų man labiausiai patinka Šv. Onos bažnyčia. Tai gryna gotika. Tokios gražios bažnyčios Amerikoje nesu mačiusi. Paskui vykčiau į Šv. Petro ir Povilo bažnyčią. Jos sienos ir lubos, sako, papuoštos 3000 figūrų. Gal pamatyčiau tą galvutę, kurią aprašė P. Jurkus. Žinoma, aplankyčiau ir garsiąją Vilniaus katedrą, senuosius universiteto rūmus, kur mokėsi mano tėvelis, namus, kur buvo paskelbta Lietuvos nepriklausomybė ir daug kitų garsių vietų.

Aš manau, kad pamačiusi mylimą Vilnių, norėčiau jame ir pasilikti.

Daina Kojelytė, 9 metų

DAINAVA

Dainavos stovykloj
Dainėles dainavom.
Tarytum sapnely,
Lietuvą sapnavom.

Ten rūtos žaliavo,
Dobilai žydėjo.
Gaila, kad lakštutės
Čiulbant negirdėjau.

Danguolė Stončiūtė

TRAUKINIUKO NUOTYKIAI

Vieną kartą buvo gražus mažas traukiniukas. Vieną gražų pavasario rytą jis išvažiavo iš stoties ir važiavo ilgą ilgą kelią. Vieną rugpiūčio mėnesio dieną, jis privažiavo vietą, kur bėgiai išsiskyrė. Traukiniukas nežinojo, kuriais bėgiais pasukti. Jis pasuko į kairę. Traukiniukas nežinojo, kad tie bėgiai buvo seni. Jie ėjo per miškus, kur buvo daug meškų, vilkų, lapių, liūtų ir tigrų. Medžiai buvo supuvę, atrodė kaip baidyklės ir vagys.

Penkiasdešimt dienų praėjo, o traukiniukas vis klaidžiojo miške. Vieną kartą du vaikai norėjo jį išgąsdinti. Jie iššovė raketą. Traukiniukas kiek išsigando ir pasileido toliau į mišką. Naktį jis matė raganas. Sutiko būrelį grybų, kurie ėjo ir kalbėjosi. O baidyklės šūkavo: — Ū-ū-ū. Traukiniukui buvo labai baugu. Jisai taip greitai bėgo, kad visas miškas dundėjo. Bebėgdamas jis pamatė miestą. Traukiniukas labai nudžiugo. Tai buvo stotis, iš kur jis

išvažiavo. Tai buvo Telšiai. Vyrai, kurie dirbo stotyje, džiaugėsi, pamatę traukiniuką. Traukiniukas buvo labai purvinas, bet vyrai nuplovė jį. Ir nuo to laiko traukiniukas visada žinojo, kad niekad nereikia sukti į kairę pusę, o važiuoti dešiniaisiais bėgiais.

Linas Kojelis

VOVERYTĖ

Striuksi, kriuksi voverytė
Su pašiaušta uodegyte.
Kepurytę ji man kelia
Ir vis klausia, kaip man einas.

— Voverytė, tu graži,
O iš kur esi gudri?
Pasakyk, kur gyveni,
Ar namelį tu turi?

— Namelį gražų aš turiu,
Po pušyte gyvenu.
Jei tu nori, aplankyk,
Mano namą pamatyk.

*Vilija Malčiūtė,
Montrealio*

Dr. V. Kudirkos Šešt. m-los
III sk. mokinė

GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

KROSNIES GALVOSŪKIS: psl. 24 — Skersai: 1. kiek, 2. sniegas, 7. stalo, 9. iki, 10. ūkis, 11. semti, 14. irgi, 15. Kalėdų. Žemyn: 2. krosnis, 4. žiema, 5. imti, 6. guli, 8. akis, 10. užti, 12. eilė, 13. ir.

TRUPUTĮ PAGALVOK: psl. 25 — beždžionė — bananas, katė — žuvis, kiškis — morka, pelė — sūris, šuo — kaulas, višta — sliėkas, voverė — gilė.

1963 metų "Eglutės" turinys

	nr.	psl.		nr.	psl.
Eilėraščiai					
<i>Buračaitė, El.</i> — Ar negalėtum tu?	6	7	Ruduo	8	11
Na, tegu!	2	12	Žiema	10	10
<i>Danutė</i> — Nebėra tėtuko	6	4	<i>Slavinskienė, Stasė</i> — Į tėvynę	3	7
Prašymas	5	8	<i>Vindašienė, Birutė</i> — Rūta ir Vytenis	1	14
<i>Džiugas, Stasys</i> — Aš mergaitė	7	7	" " "	5	14
<i>Jankutė, Nijolė</i> — Pasakėlė	6	3	" " "	7	15
<i>Kašubienė, Albina</i> — Bailus kiškis	4	7	<i>Volertas, Vytautas</i> — Laikrodukas	9	9
Margučiai	4	16	Pasakos ir pasakojimai		
Pavasaris	5	3	<i>Baronas, Aloyzas</i> — Gintuko nuotykis užmiestyje	5	19
Prisimink	1	3	<i>Bindokienė, Danutė</i> — Vaiduokliai	7	8
Šventė	2	3	<i>Brazytė, D.</i> — Dovana motulei	5	9
<i>K. S.</i> — Mano lėlytės	10	14	<i>Butkienė, N.</i> — Dvylika brolių	1	7
<i>Liaudies kūrybos eil.</i> — Ženijosi pelėda	1	21	Žvirbliukas ir margučiai	4	4
<i>Linutė</i> — "Eglutės" šventė	7	20	<i>Dėdė Simas</i> — Pirmoji mano mokykla	2	11
Pupučio malda	10	22	<i>Drunga, Mykolas</i> — Brėkstant	9	6
Rudens vėjas	8	3	<i>Frankienė, Vanda</i> — Nemunas	2	6
<i>Lipčiūtė, Danutė</i> — Dovana mamytei	5	13	<i>Jankutė, Nijolė</i> — Piktasis Ponas		
Laikrodis	2	18	Tuk-Tuk	10	18
Ropė	6	8	<i>Jurkšaitis, Viktoras</i> — Legenda apie pasagą	10	23
Rūta ir Vytenis	2	15	<i>Kasniūnas, Stasys</i> — Gražioji Nemuno šalis	5	9
<i>Mikailaitė, O.</i> — Vakar	5	7	" " "	6	5
<i>Minelga, Jonas</i> — Algis ir Jūratė	7	5	<i>Linutė</i> — Pupučio pirmasis ruduo	8	6
Atsikėlus	4	21	Puputis ieško draugo	9	14
Kalėdų naktį	10	5	Puputis šeštadieninėj	7	3
Kiškio pyragai	4	11	<i>Miškinis, Jonas</i> — Auksas širdyje	6	22
Lietuva brangioji	9	3	Padavimas apie Rūpintojėlio atsiradimą	1	4
Medžiotojas	8	21	<i>Pušėlė</i> — Kazimieras jūsų brolis	3	4
Naujųjų metų linkėjimai	1	6	<i>Rūta, Alė</i> — Lapelis ir šakutė	8	20
Riostainiai	9	5	<i>Segur, Comtesse de</i> — Sofijos nelaimės	3	13
Šventam Kazimierui	3	20	" " "	4	8
Už miško	9	15	" " "	6	11
Varlytė	3	19	" " "	7	12
Vasario 16	2	9	" " "	8	8
Velykos	4	3	<i>Slėnys, J.</i> — Eglutė ir vieversėlis	10	6
<i>Narūnė, Janina</i> — Gruodis	10	3	<i>Vaivorytė, Balė</i> — Dėdžių viešnagė	7	22
Žiema	2	14	(tęsinys)	8	12
<i>Nemunėlis, Vytė</i> — Darbininkai	2	10	(tęsinys)	9	20
Pavasario saulelei	3	3	<i>Vambutas, Alfonsas</i> — Trylikakojai vėžliai	9	10
<i>Plačas, J.</i> — Lapė ir gervė	2	4			
<i>Rūta, Alė</i> — Dainava	8	7			
<i>Saulėnė</i> — Vėjelis	9	13			
<i>Šimaitis, Viktoras</i> — Iš tenai	6	20			
Nutilę varpai (baladė)	3	9			

	nr.	psl.
Straipsniai ir straipsneliai		
<i>A. Danutė</i> (suliet.) — Žiemos miegas	1	20
<i>Dėdė Juozas</i> — Pasikalbėjime	8	4
„	9	4
„	10	4
<i>Kojelis, Juozas</i> — Pasikalbėjime	7	6
<i>Miškinis, Jonas</i> — Kalėdos Lietuvoj	10	12
Velykos Lietuvoj	4	14
Pasaulinė paroda	10	26
Pasakojimai piešiniuose		
Marytės mėgstinis (Janina Narūnė)	2	16
Kareivėlis	3	16
Margučiai (Albina Kašubienė)	4	16
Legenda apie gluosnį (O. Mikailaitė)	6	16
Miliutės angelas sargas	8	16
Kas kietas ir šaltas?	9	16
Rimučio pažadas	10	16
Dainos su gaidom		
Mišių giesmės (žodžiai St. Ylos, muz. J. Gaubo)	5	16
“Eglutės” šventė		
Ar ir tu buvai “Eglutės” šventėj?	7	16
“Eglutės” šventės programa	5	17
Kvietimas į “Eglutės” šventę	5	15
Vaidinimai		
Tėvynė tik viena (montažas)	2	19
Linksmiau		
1-29; 2-23 (atsiūsta B. Vindašienės); 3-23; 4-24 (atsiūsta B. Vindašienės); 5-8; 6-25; 7-28; 8-15; 9-19; 10-21.		
Antanukas keliauja		
<i>A. Bendorius</i> — 1-15; 2-13; 3-21; 4-12; 5-24; 6-18; 7-18; 8-18; 9-18.		
Mūsų kūryba		
<i>Arbaitė, Rasutė</i> — Piešinėlis	6	30
„	9	31
<i>Arbas, Arimantas</i> — Neturtingi vaikai ir mes	9	29

	nr.	psl.
<i>Bėkšaitė, Laima</i> — Mano katinėlis	2	29
<i>Bilaišytė, Živilė</i> — Lietuvė motina	5	30
<i>Brazdžionytė, Kazytė</i> — Kodėl aš myliu lietuvišką kalbą	8	28
<i>Butvilaitė, Marija</i> — Kuo aš noriu būti	3	30
<i>Čepaitytė, Giedrė</i> — Mano paukštelis	7	30
<i>Černius, Rimas</i> — Lietuvė motina	5	29
<i>Dambriūnas, Antanas</i> — Lietuvos miestai ir jų gyventojai	9	27
<i>Eivaitė, Marija</i> — Tėvelio dienoje (eil.)	7	30
<i>Erštikaitytė, Onutė</i> — Kiškis (eil.)	8	30
Pavasario sapnas	4	31
<i>Gelažiūtė, Diana</i> — Vasarėlė (eil.)	7	29
<i>Gelažiūtė, I.</i> — Vytuko gimtadienis (eil.)	9	30
<i>Gutauskas, Andrius</i> — Mano mama (eil.)	8	31
<i>Jadviršytė, Lydija</i> — Lietuva	3	30
<i>Jurėnaitė, Žibutė</i> — Piešinėlis	4	30
<i>Jurgilaitė, Regina</i> — Vasario šešioliktoji Lietuvoje	3	29
<i>Kojelis, Linas</i> — Traukinuko nuotykių	10	28
<i>Kojelytė, Daina</i> — Gražiausias miestas pasaulyje	10	27
<i>Kojelytė, Janina</i> — Pavasaris	7	29
<i>Malčiūtė, Vilija</i> — Voverytė (eil.)	10	28
<i>Matutytė, Audronė</i> — Lietuva (eil.)	4	30
<i>Miliauskaitė, Bernadeta</i> — Mamytei (eil.)	6	28
Kodėl aš myliu Šv. Kazimierą	4	30
<i>Pakalniškis, Aleksandras</i> — Eksperimentai	1	27
Paukštytis	7	31
<i>Pakalniškytė, Mirga</i> — Kai buvau šeštame skyriuje	6	29
<i>Pakštaitė, Emilija</i> — Negeri berniukai	1	26
<i>Razma, Rimutis</i> — Lietuvis mokinytis svetimame krašte	1	24
<i>Stončius, Pijus</i> — Kuo aš noriu būti	3	31
Dainava	10	27
<i>Stončiūtė, Danguolė</i> — Pildau pažadą	9	28

“Oi, tik ką atsiminiau... Dar neužsisakiau EGLUTĖS!”

Ar JŪS jau parašėt laišką EGLUTEI?

	nr.	psl.		nr.	psl.
<i>Šmigelskytė, Rita</i> — Vėjo malūnas			Pasidarykime patys	1	19
(eil.)	6	30	Žaiskime (B. Mažeikienė)	2	28
<i>Urbonavičiūtė, Vida</i> — Laiškas			Žaiskime	6	21
draugei	8	31			
<i>Varankaitė, Rasa</i> — Kuo aš noriu			Ar žinai...		
būti	3	31	3-24; 7-25; 8-25; 9-23; 10-15.		
<i>Viktora, Algis</i> — Mano tėvelio			Galvosūkiai		
tėviškė	6	28	1-23; 2-27; 3-27; 4-24; 5-27; 6-27; 7-27;		
			8-27; 9-27; 10-24.		
Smulkioji tautosaka			Truputi pagalvok		
Mįslės: (surinko Pr. Alšėnas)	2	26	1-22; 2-24; 3-26; 4-23; 5-26; 6-26; 7-26;		
„ „ „	8	19	8-26; 9-24; 10-25.		
(surinko N. Jankutė)	5	12	Pas skaitytojus		
Patarlės (surinko Pr. Alšėnas)	1	11	2-29; 3-38; 4-27; 5-28; 8-28; 9-26.		
„ „	3	31	Pašto dėžutė		
Patarlės ir aforizmai (surinko Pr.			4-25; 5-31; 6-31.		
Alšėnas)	7	24			
Patarlės ir priežodžiai (surinko Pr.					
Alšėnas)	4	6			
Patarlės ir priežodžiai	9	22			
„ „ „	10	8			

ALP 1785

March

Gruodžio ŠVENTĖS ir VARDINĖS

- 1 **ADVENTAS**
- 1 Eligijus, Natalija / Butigeidas, Giedrūnė
- 2 Adrija, Nonas / Svirgaila, Skirmantė
- 3 Pranciškus Ksaveras, Atalija / Aumantas, Vingra
- 4 Petras Chrizologas, Barbora / Vainotas, Liugaila
- 5 Sabas, Krispina / Vintilas, Alanta
- 6 Mikalojus, Dionizija / Biliminas, Vėtra
- 7 Ambrozijus, Anianas / Daugardas, Tautė
- 8 **MARIJOS NEKALTAS PRASIDĖJIMAS**
- 9 Guntilda, Eukaras / Vaidginas, Dova
- 10 Valerija, Leokadija / Vakaris, Gedėnė
- 11 Miltijadas, Hildemaras / Eidmintas, Ilma
- 12 Damazas, Dovydas / Tautvaldas, Dirvonė
- 13 Vicelinas, Abra / Gilmintas, Vainė
- 14 Liucija, Orestas / Kastautas, Darba
- 15 Viatoras, Venancijus / Treniota, Kintvilė
- 16 Urbitas, Nina / Kovotas, Vingilė
- 17 Euzebas, Adas, Albina / Vygaudas, Audronė
- 18 Eigilas, Vivina / Mantigaila, Drovydė
- 18. Gacijonas, Vunibaldas / Girdvilas, Eivilė
- 19. Ribertas, Fausta / Gediminas, Rimantė
- 20. Eugenijus, Ptolomiejus / Daugardas, Grožvilė
- 21. Tomas, Honoratas / Norgaudas, Girenė
- 22. Flavijonas, Pranciška Cabrini / Gedvydas, Dobilė
- 23. Migdonas, Viktorija / Vilbutas, Veliuona
- 24 **KŪCIOS**
- Adomas ir Jieva, Irmina / Girstautas, Minvydė
- 25 **KALĖDOS**
- Anastazija, Eugenija / Saugutis, Grožvydas
- 26 Steponas, Marinas / Perbandas, Dovilė
- 27 Jonas Evangelistas, Fabiolė / Dautaras, Gedvinė
- 28 **NEKALTIEJI BERNELIAI**
- Teofilė, Cezaris / Kantvilas, Vyga
- 29 Tomas, Dovydas, Egvinas / Survilas, Gaja
- 30 Anizas, Aniza / Augas, Audrilė
- 31 Silvestras, Melanija / Gedgantas, Naudė

**"EGLUTĖ" SVEIKINA VISUS,
KURIE ŠVENČIA VARDINES!**

91.189.344